

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

deles er en ikke ringe Risiko og Minefare ved at besejle mange Farvande, og da de danske Forsikringsselskaber ikke kan overtage Krigsrisikoen og denne ikke kan bæres af den enkelte Reder eller Købmand, tvinges de forsikringstagende til, saafremt Adgangen til Krigsforsikring i et dansk Institut bortfalder, at dække Krigsforsikringen i udenlandske Selskaber. Resultatet heraf er, at Præmierne gaar til Udlandet, og at de forsikredes Dækning i Virkeligheden bliver daarligere, idet de udenlandske Policer i det store og hele ikke yder saa god Dækning som de danske og desuden i hvert Fald vilde være værdiløse, hvis Danmark under en ny Krig maatte blive afskaaret fra det Land, i hvilket Forsikringerne er tegnet.

Idet sluttelig skal bemærkes, at Forlængelsen af disse to Love, der udløber med Udgangen af dette Aar, er vedtaget af det andet høje Ting, anbefaler jeg Lovforslagene til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Erik Jacobsen: De af den højtærede Minister lige omtalte Lovforslag er jo gamle Bekendte her i det høje Ting, og efter den Motivering, som den højtærede Minister har givet for at fortsætte denne Lovgivning, føler jeg for mit Vedkommende ikke nogen Trang til at gøre yderligere Bemærkninger, men kan paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for dem.

Bjerre: Jeg er i den samme Situation som den ærede foregaaende Taler at kunne anbefale begge de forelagte Lovforslag. De er jo, som det er nævnt, gamle Kendinge; det er sørgeligt nok, men den højtærede Minister har jo ikke nogen større Indflydelse paa, hvornaar de kan blive overflødige.

Jeg har lagt Mærke til, at det Personel fra den tyske Krigsmarine, som blev heroppe til Minerydning, nu er sendt hjem fra de danske Farvande. Jeg gaar ud fra, at der er mange Steder i Verden, hvor der ikke er foretaget en saa effektiv Minerydning, og selv her i danske Farvande er der vel stadig Fare paa Færde, saa det er muligt, vi endnu en Gang kan blive præsenteret for denne Lovgivning; men vi har da Haab om, at det snart bliver overstaaet.

Som sagt, vi har ikke noget imod at være med til Lovforslagenes Gennemførelse.

Jørgen Jørgensen: Vi er parate til med vore Stemmer at medvirke til Lovforslagenes hurtige Gennemførelse.

Fr. Kristiansen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til hurtig Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 184 af 4. Maj 1939 om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 37).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Patenter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 39).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg har herved den Ære for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Ændring af Lov om Patenter.

Forslaget gaar ud paa, at den Afgift, der betales ved Indlevering af en Patentansøgning, og som nu andrager 50 Kr., forhøjes til 75 Kr., og at Afgiften, der betales for Udstedelsen af et Patent, og som nu er paa 35 Kr., forhøjes til 50 Kr., og at endelig en ekstra Sats paa 15 Kr. forhøjes til 25 Kr.

Naar et Lovforslag er nødvendigt til Regulering af disse Sats, skyldes det, at de nuværende Takster er lovhjemlede.

Begrundelsen for Afgiftsforhøjelserne er den, at der i indeværende Finansaar vil fremkomme et betydeligt Underskud paa Patentdirektoratets Regnskab. Da det maa anses for naturligt, at Udgifterne ved Patentinstitutionens Opretholdelse dækkes